

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kpkf.VI.35.116/2022/3.

A tanács tagjai: Dr. Kurucz Krisztina a tanács elnöke
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit előadó bíró
Dr. Vitál-Eigner Beáta bíró

A felperes: felperes1
cím1

A felperes képviselője: Sipos & Moskovits Ügyvédi Iroda
ügyintéző: Dr. Moskovits Károly ügyvéd
cím2

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Nagy Elek kamarai jogtanácsos
cím4

A per tárgya: adóügyben indult közigazgatási jogvita

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Debreceni Törvényszék 2022. január 12. napján
kelt 2.K.700.008/2022/2. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Törvényszék 2.K.700.008/2022/2. számú végzését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 6.000 (azaz hatezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 15.000 (azaz tizenötezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

A végzés ellen további perorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) 2019. október – 2020. március közötti időszakra általános forgalmi adó adónemben ellenőrzést végzett, melynek eredményeként 6423876573 iktatószámú határozatával a felperes terhére 19.393.000 Ft - teljes egészében adóhiánynak minősülő - adókülönbözetet állapított meg, 27.613.000 Ft adóbírságot szabott ki és 1.195.000 Ft késedelmi pótlékot számított fel.

[2] A fellebbezés folytán eljáró alperes 6414912691/2021/NAV számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[3] A felperes keresettel támadta a másodfokú határozatot, mellyel egyidejűleg a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 50. § (2) bekezdés a) pontja alapján azonnali jogvédelem iránti kérelmet terjesztett elő. Indokolása szerint a 2019. óta folyamatosan tapasztalható több mint 50%-os árbevétel csökkenés önmagában megnehezíti a cég működését. Emellett 49.000.000 Ft Széchenyi hitelkerettel rendelkezik a Tbank Zrt.-nél, 20.000.000 Ft hitellel a Sbanknál, az O Banknál és a R Banknál is több százezer forintos hiteltörlesztő részlet terheli. A M Banknál két lízing ügylet miatt illetőleg a meglévő szállítói felé van fizetési kötelezettsége. Hivatkozott likviditási problémájára, arra, hogy a fizetési kötelezettség határidőre történő megfizetése kivitelezhetetlen, ellehetetleníti a cég további működését, gazdasági tevékenységét veszélyezteti, figyelemmel arra is, hogy az idei évben veszteségesen működik. Kérelméhez csatolta a 2021., 2020. és 2019. évi mérlegét, eredmény kimutatását, főkönyvi kivonatát, a 2021. évi értékesítés kimutatását, 2 db M Bank által kiállított lízingkimutatást és 6 db bankszámlakivonatát.

[4] Az alperes a felperes azonnali jogvédelmi iránti kérelmének elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság végzése

[5] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott végzésével az azonnali jogvédelem iránti kérelmet a Kp. 50. § (1) bekezdése és 51. § (3) bekezdése alapján elutasította.

[6] Indokolása szerint a fizetési kötelezettség nagyságrendje nem indokol önmagában azonnali jogvédelmet, ahhoz felperesnek pénzügyi, gazdasági helyzetét fel kellett volna tárnia, amely alapján valószínűsíteni lehet, hogy az összeg megfizetésére nem képes.

Önmagában az erre való hivatkozás nem alkalmas a pénzügyi, gazdasági helyzetének igazolására. A felperes a becsatolt iratokat részletes kimutatásokkal, magyarázattal nem látta el, nem valószínűsítette kellő mértékben, hogy a fennálló gazdasági helyzetére tekintettel a követelés megfizetése a működését ténylegesen ellehetetlenítené. Kiemelt súllyal értékelte, hogy felperes a hatályos céginformációs adatok szerint a Sbank Mo Zrt.-nél is rendelkezik bankszámlával, azonban bankszámlakivonatot nem terjesztett elő, továbbá a R Bank Zrt.-nél két bankszámlával, azonban csak az egyik bankszámlakivonatát csatolta.

A fellebbezés és az észrevétel

[7] A felperes a fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatását, a halasztó hatály elrendelését. Álláspontja szerint a gazdasági helyzetére vonatkozó adatokra megfelelően felhívta a figyelmet, és az azokat igazoló dokumentumokat csatolta. A mérlegadatokból megállapítható a rövid lejáratú hitelek nagysága, továbbá az, hogy a cég veszteséges. A főkönyvi kivonat alátámasztja a hosszú és rövid lejáratú kötelezettségek és ezen belül a hitelek nagyságát és a cég árbevételét. Ebből a négy dokumentumból a gazdasági helyzete felmérhető és a megfelelő következtetések levonhatók. Az elsőfokú bíróság a hivatkozások egyikét sem vette figyelembe, melyre tekintettel a végzése jogszabálysértő.

[8] Az alperes a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú végzés helyben hagyását kérte. Kifejtette, hogy felperes a Sbank Mo Zrt.-nél vezetett bankszámlával kapcsolatos kivonatot nem csatolt, míg a R Bank Zrt.-nél vezetett számlák közül csak az egyik számla kivonatát csatolta, így nem mutatta be és nem támasztotta alá teljes körűen a pénzügyi, jövedelmi viszonyait, melynek következtében a halasztó hatály sem biztosítható. Emellett alaptalanul hivatkozott arra, hogy a cég gazdasági helyzetét feltárta, mivel önmagában a gazdálkodási dokumentumok benyújtása nem jelenti azt, hogy eleget tett indokolási kötelezettségének. A felperes adós maradt az általa hivatkozott dokumentumban megtalálható adatok elemzésével, annak részletes bemutatásával, hogy a gazdálkodási adatai hogyan befolyásolják a fizetési kötelezettség végrehajtását. Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság végzésében arra, hogy nem a bíróság feladata az azonnali jogvédelem iránti kérelem alátámasztásához vagy cáfolatához szükséges adatok összegyűjtése.

A Kúria döntése és jogi indokai

[9] A felperes fellebbezése nem alapos.

[10] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés keretei között vizsgálta felül és azt állapította meg, az elsőfokú bíróság a vonatkozó jogszabályokat helyesen idézte, értelmezte és alkalmazta, megalapozottan rendelkezett az azonnali jogvédelem iránti kérelem elutasításáról.

[11] A Kúria a felperes fellebbezésében foglaltak alapján kiemeli, hogy a Kp. 50. § (4) bekezdése értelmében az azonnali jogvédelem iránti kérelemben részletesen meg kell jelölni azokat az indokokat, amelyek az azonnali jogvédelem szükségességét alátámasztják és az ezek igazolására szolgáló okiratokat csatolni, a kérelmet megalapozó tényeket valószínűsíteni kell. A Kp. 51. § (1) bekezdése szerint a bíróság tanácsa az azonnali jogvédelem iránti

kérelemről a bírósághoz érkezéstől számított 15 napon belül dönt, hiánypótlásnak nincs helye. A Kp. 51. § (3) bekezdése kimondja, hogy a bíróság az arányosság elve alapján, a közérdek és valamennyi fél szempontjából azt mérlegeli, hogy az azonnali jogvédelem elmaradása nem okoz-e súlyosabb hátrányt, mint amilyen az azonnali jogvédelem biztosítása járna.

[12] Az azonnali jogvédelem iránti kérelmet a bíróság e szempontok szerint érdemben csak akkor tudja megvizsgálni, ha azt a fél indokolással ellátva terjeszti elő, és a kérelemben előadott okokat, adatokat, tényeket, körülményeket igazolja, vagy a kívánt mértékben valószínűsíti, kivéve, ha azokról a bíróságnak hivatalos tudomása van, illetve ha köztudomásúak. A kérelem vizsgálata – különösképp pénzügyi marasztalást tartalmazó közigazgatási cselekmény esetében – nem végezhető el a kérelmező pénzügyi, gazdasági helyzetének bemutatása és okirati igazolása nélkül.

[13] Az elsőfokú bíróság a döntéshez szükséges tényállást helyesen állapította meg és abból a Kp. 51. § (3) bekezdésében foglaltak helytálló alkalmazásával jogszerű következtetésre jutott. Okszerűen értékelte a kérelem indokait és a csatolt iratokból helytállóan vont le azt a következtetést, hogy a felperes elmulasztotta a gazdálkodása és a marasztalási összeg megfizetése között fennálló konkrét gazdasági összefüggések bemutatását.

[14] A Kúria a fellebbezés kapcsán kiemeli, hogy felperes a pénzügyi adatokkal olyan gazdasági összefüggést nem tárt fel, amely azt igazolta volna, hogy a határozatban szereplő összeg megfizetésével átlépné a fizetéseképtelenség határát. Nem elegendő csak kijelenteni, hogy a fizetési kötelezettség teljesítéséhez a bankszámlán vagy a házipénztárban a megfelelő pénzeszközzel nem rendelkezik. A felperesnek vagyoni helyzetét teljes körűen, tárgyi eszközeire, ingatlanvagyonára, követeléseire kiterjedően fel kellett volna tárnia, az értékelést el kellett volna végezni, melyből megállapíthatóvá válna, hogy számára az azonnali jogvédelem elmaradása milyen következményekkel jár. Mindezeket azonban nem tette meg.

[15] A felperes a keresetlevelében előadottakhoz képest új tényt és körülményt nem adott elő, ezért az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatására a Kúriának jogszerű lehetősége nem volt.

[16] Mindezek folytán a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A döntés rövid tartalma

[17] *A felperesnek az okirati bizonyítékok benyújtása mellett fel kell tárnia azokat a gazdasági összefüggéseket, amelyek alátámasztják, hogy az alperesi határozat végrehajtásával anyagi helyzetében visszafordíthatatlan változások következnek be és az eredeti állapot helyreállítására pernyertessége esetén sem lenne lehetőség.*

Záró rész

[18] A Kúria az alperes jogi képvisellel kapcsolatban felmerült perköltsége megfizetésére az eredménytelenül fellebbező felperest kötelezte a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján. A Kúria a jogtanácsosi munkadíj mértékét az ügyvédi munkadíjról szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdéseiben, továbbá a 4. §-ban foglaltak szerint állapította meg a felszámított összeggel azonos mértékben.

[19] A pereszes felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés *h)* pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt a 39. § (3) bekezdés *d)* pontjában és 47. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték viselésére köteles a Pp. 101. § (1) bekezdése, valamint 102. § (1) bekezdése alapján.

[20] A Kúria végzése ellen a fellebbezés lehetőségét a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § *d)* pontja zárja ki.

[21] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. március 3.

Dr. Kurucz Krisztina sk. a tanács elnöke

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk. előadó bíró
bíró

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.

A kiadmány hitelül:
tisztviselő

...